

[Anne Grete Holmsgård]

måde til de partier, som de mener er med til at fremme de formål, de slås for.

Det andet spørgsmål, som jeg mener er interessant i denne sammenhæng, er det, der aktuelt har afstedkommet dette beslutningsforslag: røret i fagbevægelsen, ikke bare i HK, men også andre steder. Og dér synes jeg, at langt det mest interessante er at se på, hvilken lære fagbevægelsen selv vil drage af de konflikter, der er opstået. Vil man vælge den vej, der består i, at man dukker hovedet lidt, kryber lidt ned under bordet, håber, at stormen går over, og at der bliver smult vandede igen? Eller vil man indse, at så let går det nok ikke, og overveje: hvad er det egentlig, utilfredsheden er kommet af, og hvad kan vi gøre ved den?

Jeg håber selvfølgelig, at der vil være langt flere end en enkelt hr. Svend Auken, en enkelt hr. Schelde, som forstår, at det er et spørgsmål, som er meget vitalt for fagbevægelsen, meget vitalt. Mange af medlemmerne føler, at beslutningerne tages hen over hovedet på dem. De føler, der mangler demokrati i fagbevægelsen.

Jeg ved udmærket godt, at der er folk, der helt klart fisker i rørt vande, folk, som har nogle helt andre politiske interesser, men der er en meget stor medlemsskare i fagbevægelsen, som fuldt berettiget føler, at man har for lidt indflydelse på det, der sker. Det er ikke bare spørgsmålet om, hvorvidt pengene til valgkamp skal ydes til socialdemokratiet eller til andre partier. Jeg har ganske vist aldrig set en krone af dem, hr. Bernhard Baunsgaard øjensynlig har fået galt i halsen. Han udtaler i hvert tilfælde til Jyllands-Posten, at det er klart, at VS går imod forslaget, for de får jo penge fra fagbevægelsen. Jeg gad godt se de penge.

Men det handler om mange andre ting. Det handler om, at medlemmer i mange tilfælde bliver stillet over for en eksklusionstrussel, hvis de ikke følger den linje, som forbundsledelsen har lagt, og det er de spørgsmål, som fagbevægelsen skal overveje hvad den vil gøre ved. Den skal overveje, hvordan den vil imødegå kritikken, hvordan den vil være med til at styrke sig selv, for hvis den lægger den anden kind til og tænker, at det hele nok går over igen, bliver den svagere og svagere, og det kan vi i hvert tilfælde ikke være interesserede i, for det er nu engang ganske klart, at uden en stærk, samlet fagbe-

vægelse kan vi godt opgive at få forbedringer igennem i dette samfund.

Kofod-Svendsen (KrF):

Kristeligt folkeparti har principielt ikke noget imod, at forskellige interesseorganisationer støtter forskellige politiske partier, men vi har noget imod, at f.eks. fagforeninger tvangsudskriver bidrag fra medlemmerne til politiske partier. Sker det frivilligt for det enkelte medlem, har vi ikke noget imod det.

Vi mener også, det er af betydning for offentlighedens bedømmelse af de politiske partier, at offentligheden kan få at vide, hvilke organisationer der støtter disse partier. Derfor er vi enige i det hovedsigte, der ligger i det radikale venstres forslag, nemlig at ingen imod sin politiske overbevisning kan tvinges til at yde bidrag til politiske partier, og vi ønsker også offentlighed.

Det er sagt af andre, at der er nogle følsomme grænseområder. Det er vi fuldt ud klar over, men vi er parate til at gå ind i et konstruktivt udvalgsarbejde for gennem dette forslag at styrke den enkeltes frihed og være med til at fremme større offentlighed.

Estrup (RV):

Jeg skal indledningsvis sige tak for, hvad jeg opfatter som en meget positiv behandling. Det var måske ikke alle steder lige klart, hvad meldingen gik ud på, men jeg har i hvert fald klart bemærket, at der vil være flertal for samtlige punkter i forslaget. Det vil muligvis ikke være det samme flertal hele vejen igennem, men det kan vi formentlig leve med.

Når man begynder at tælle – og det gør man jo, når man sidder som ordfører – er der selvfølgelig nogle partier, man lytter til med større interesse, alene af den grund, at deres mandater spiller en særlig rolle, og jeg lyttede meget til hr. Svend Auken. Men det blev mig ikke lysende klart, hvad socialdemokratiets stilling var til forslaget. Jeg forstod, at man tidligere havde været imod, men jeg forstod samtidig, at man imødeså et meget langvarigt udvalgsarbejde, og jeg går ud fra, at man ikke ville gå ind i et langvarigt udvalgsarbejde, hvis man var imod forslaget, så jeg tillader mig at opfatte hr. Svend Aukens holdning som et betinget tilsagn – nok med visse problemer i udvalgsarbejdet, men